

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

לא

עין משפט נר מצוה

של א מיי פיו מהל
ממרים הל' א [31]:
שלא ב ג מיי פיה מהל
דעות הל' א מ
טו"ש"ע א"ח פ"ג סעיף ו:
שלב ד מיי פיו
ממרים הל' ד
סגמ עשין קטו טו"ש"ע י"ד
פ"י רמ סעיף ד'
שלב ו מיי סס הל' ז
וסגמ עס טו"ש"ע
עס סעיף ד'
שלב ז מיי פ"א מהל'
מ"ח הל' יג טו"ש"ע
י"ד פ"י רמ סעיף ו:
שלה ח מיי פ"ו מהל'
ממרים הל' א
טו"ש"ע י"ד פ"י רמ סעי'
ג:
שלו ט טו"ש"ע עס סעי'
ז:

משלמו. מפמה אומו כדממרגמינן וכי יפטה (שמות כג) ארי יעדל:
והארץ הדוס רגלי. והעובר צמטר אומר אין המקום כאן לפיכך
הוא נסתר לומר אין יודע נמאל כדחוק רגליו ומקלר' לומר אין
כאן: **מלא כל הארץ.** ממשמע משתרצב ויודע למטה והזוקף קוממו

נראה כדומק: אמר לו כך. ר'
יהושע השיב לו כדרך שהשיב לו ר'
אליעזר: **נסגרשה.** שאין אמי חייבת
כבוד אבי מהו: **מצין ריסי עיניך.**
שערות שצפורת כסוי אמה
ניכר שהיית יתום וגשרו ריסי עיניך
מן הנכי כלממרי' [בנסהדרין] (ד' קד):
והיה רבן גמליאל שומע קולה וצוכה
כנגדה עד ששכרו ריסי עיניו: **שכן**
אלמנה אמה. ולא כרין אמה למעשה
אלא ללמוד באת ואני אומר לך שכבוד
שניהם שווה עליו: **הטל לפס מים**
בסלוק וקעקע. קרקק להס כמו
שמקרקין למרגוליס ולפי שלא היה
כרין לעשות והוא שאלו כמו שעליו
לעשות אמר לי אצל ואימנא השיבו
לשון שחוק: **חזרו והודו למאמרו**
הראשונות. כ"ש שחייב אדם כבודו
שאף אה סומף צדיקתו כאציו ואמו
וחיו ומונו מסורין צידו: **ראש דברך**
אמת. לא הווקק הכבוד לומר ראש
דברך אמת אלפי שהיו מנגנים
אחר דבריו הראשונים לומר לכבודו
הזהיר ולאחר זמן חזרו והודו כששמעו
קוף דבריו למדו שראש דבריו אמת:
נשטים ריבוא שכן. היה משתכר זה
שטים ריבוא לירי זהב: **סחם**
מלאשטויו כל אציו. והוא יסן: **מה**
מי שאינו מלווה ועושה כך. שילס
לו הקצ"ה שכרו: **הא דר' יהודה.**
לומר סומא פטור מן המלוות צד"ק
פרק החובל (דף פג): **לא**
מיפקידנא. שהיה סגי נהור: **יומא**
טבל לרבנן. סעודה לתלמידים:
פעס אהם היה לבוש. למאן בן
מנינה: **סירקון.** לבוש שקורין לנד"ר:
של זהב. מרוקס (טוטי זהב: **פסיוני.**
עוף חסוד ושמן מין שליו שירד במדבר:
וטוודו מן פטולס. שנענש עליו
שמרחה לו נרות עין על סעודתו: **ויש**
מטחינו צריחיים. שהיא מלאכה קשה:
ומציאו

בברך את ה' מהונך. צירושלמי (דורש מהונך כמו) מחונך משמע
שהקפיד הקצ"ה על כיבוד אב ואם יומר מכבודו שצבדו
הוא אומר כבוד את ה' מהונך דהיינו מחונך דמשמע ממה שמנך
כלומר אם יש לו ממון חייב ואם לאו פטור וכיבוד אב ואם נלמר
כבוד את אציק ואת אמך דמשמע בין
שיש לו ממון ובין שאין לו והיכא דלית
ליה חייב לחזר על הפתחים לזון את
אציו ואת אמו: **בלא העובר**
עבירה בבתר כאיצו דוחק רגלי
שבינה. היינו דמזני כייף לזריה
וכדמוכס פרק (קמא לחגיגה דף טו. א):
והיה מפתח מונח תחת מראשותיו
של אביו. צירושלמי (יש ססו
רגליו פשוטות על המיטה ולכך לא
שינרס: **גדרול המצווה ועושה.**
נראה דהיינו טעמא דמי שמלווה
ועושה עדיף לפי שדלוג ומנטער יומר
פן יעבור ממי שאין מלווה שיש לו פת
בסלו שחס ירצה ייחס:

דלא מפקידנא ועבדינא. מכאן
ממקדק ר"מ דנשים מצרכות
על מלוות גשמן גרמא אע"ג
דפטורות לעמרי דלפילו מצרכות
מיחייבי דלמנוכס פרק מי שמלווה
(בבב"ק דף ק:) מ"מ יכולות הן לבדק
ואין כאן משוס לא משא את שמו
לשוף (שמות כ) משוס מצרכות צרכה
שאינה (כ) צריכה: **דלי לאו הכי היימי שממ**
רבי יוסף והלא מפסיד כל הצרכות
כולן: **ובאת אמו וקרעתו.** יש
במדדש שהיתה מטורפת מדעתה:
יש מאביר לאביו פסיוני. פירוש
עוף חסוד והיינו מן שליו
שס צמדנר: **וטוודו מן**
העורס. פירוש שנענש עליו שמרחה
לו כר עין על סעודתו וש מטחינו
צריחיים שהיא מלאכה קשה ומציאו
לחיי העולם הבא שמכדוד צדיקים
טובים וצדקיים וצדקיים צירושלמי (פסא
פ"ה) נמקו מעשה צדיקים מעשה
באחד שהיה מלכיל לאציו פסיוני
פעס אחת אמר לו אציו מאין לך כל
אלה אמר לו קבל מלא חייכפת לך עד
דעמון ואכול כלומר לעוס ואכול כעין
לנשים דמדדשין ואכולים א"כ הראהו
שקשה עליו וסוד מעשה באחד שהיה
טוחן צריחיים ואכ זקן היה לו ואתא
ליווי לטוחנין פירוש מלוות המלך
בציל אציו לצא לעבודת המלך א"ל
בנו טוחן ואני אלך תחתך לעבודת
המלך שאין לה קצבה אם לבזיון טב
לך ואם לנמקי טב לך:
איסטייעא

תורה אור השלם

1. מה אמר ד? השמים
פסאי והארץ והים רגלי
אי זה בית אשר הבנו לי
ואי זה מקום מגורינו?
ישעיהו ס"א

2. וקרא את אלהי אבנא
קדוש קדוש קדוש ד?
צבאות מלא כל הארץ
ישעיהו ו' ג
בבדו.
3. וידעתי ד? כל מלכי
ארץ בי שמעו אמרי
פירי: תהלים קל"ח ד'
4. אנכי ד? האדמה אשר
הוצאתי מארץ מצרים:
מבית עבדים לא יקרה
לך אלהים אחרים על
פני:
5. בבד את אבך ואת
אפך למען יארבון ומיך
על האדמה אשר ד?
שמות כ' ב'
6. ראש דרךך אמת
ולעולם כל משפט
צדקך: תהלים קי"ט קס

לעני רש"י

צנידור [צנידור].
בר של משי.

מוסף תוספות

א. וצריך לבקף את יצור
יותר. מוס' ה"ל"ש. ב. גבי
נשים חייבות בקידוש דבר
תורה. סג. ג. והך דרשה
(לא תשא) אסמכתא
בעלמא היא דהא אמרין
בפרק מי שמתו (בבב"ק
כא). ספך קרא אמת ויצבי
ספך לא קרא יחזור ויקרא
ולא אסרין מספיקא
משום לא תשא. הילכך
כיון שמתכוונת לברכה
אין כאן משום לא תשא.
סג. ד. של כל המצוות
ומאז ברכות בכל יום.
טוחן עמוסין. לו. ברכת
ציצית ותפילין וכמה
ברכות ואמרין בפרק
המניח היא מאן דבעי
למהוי חסידא ליקיים מילי
דברכות. מוס' ה"ל"ש.

1. מה אמר ד? השמים
פסאי והארץ והים רגלי
אי זה בית אשר הבנו לי
ואי זה מקום מגורינו?
ישעיהו ס"א

2. וקרא את אלהי אבנא
קדוש קדוש קדוש ד?
צבאות מלא כל הארץ
ישעיהו ו' ג
בבדו.
3. וידעתי ד? כל מלכי
ארץ בי שמעו אמרי
פירי: תהלים קל"ח ד'
4. אנכי ד? האדמה אשר
הוצאתי מארץ מצרים:
מבית עבדים לא יקרה
לך אלהים אחרים על
פני:
5. בבד את אבך ואת
אפך למען יארבון ומיך
על האדמה אשר ד?
שמות כ' ב'
6. ראש דרךך אמת
ולעולם כל משפט
צדקך: תהלים קי"ט קס

[בבב"ק דף פג]:
ממרים הל' א [31]:
שלא ב ג מיי פיה מהל
דעות הל' א מ
טו"ש"ע א"ח פ"ג סעיף ו:
שלב ד מיי פיו
ממרים הל' ד
סגמ עשין קטו טו"ש"ע י"ד
פ"י רמ סעיף ד'
שלב ו מיי סס הל' ז
וסגמ עס טו"ש"ע
עס סעיף ד'
שלב ז מיי פ"א מהל'
מ"ח הל' יג טו"ש"ע
י"ד פ"י רמ סעיף ו:
שלה ח מיי פ"ו מהל'
ממרים הל' א
טו"ש"ע י"ד פ"י רמ סעי'
ג:
שלו ט טו"ש"ע עס סעי'
ז:

נראה כדומק: אמר לו כך. ר'
יהושע השיב לו כדרך שהשיב לו ר'
אליעזר: **נסגרשה.** שאין אמי חייבת
כבוד אבי מהו: **מצין ריסי עיניך.**
שערות שצפורת כסוי אמה
ניכר שהיית יתום וגשרו ריסי עיניך
מן הנכי כלממרי' [בנסהדרין] (ד' קד):
והיה רבן גמליאל שומע קולה וצוכה
כנגדה עד ששכרו ריסי עיניו: **שכן**
אלמנה אמה. ולא כרין אמה למעשה
אלא ללמוד באת ואני אומר לך שכבוד
שניהם שווה עליו: **הטל לפס מים**
בסלוק וקעקע. קרקק להס כמו
שמקרקין למרגוליס ולפי שלא היה
כרין לעשות והוא שאלו כמו שעליו
לעשות אמר לי אצל ואימנא השיבו
לשון שחוק: **חזרו והודו למאמרו**
הראשונות. כ"ש שחייב אדם כבודו
שאף אה סומף צדיקתו כאציו ואמו
וחיו ומונו מסורין צידו: **ראש דברך**
אמת. לא הווקק הכבוד לומר ראש
דברך אמת אלפי שהיו מנגנים
אחר דבריו הראשונים לומר לכבודו
הזהיר ולאחר זמן חזרו והודו כששמעו
קוף דבריו למדו שראש דבריו אמת:
נשטים ריבוא שכן. היה משתכר זה
שטים ריבוא לירי זהב: **סחם**
מלאשטויו כל אציו. והוא יסן: **מה**
מי שאינו מלווה ועושה כך. שילס
לו הקצ"ה שכרו: **הא דר' יהודה.**
לומר סומא פטור מן המלוות צד"ק
פרק החובל (דף פג): **לא**
מיפקידנא. שהיה סגי נהור: **יומא**
טבל לרבנן. סעודה לתלמידים:
פעס אהם היה לבוש. למאן בן
מנינה: **סירקון.** לבוש שקורין לנד"ר:
של זהב. מרוקס (טוטי זהב: **פסיוני.**
עוף חסוד ושמן מין שליו שירד במדבר:
וטוודו מן פטולס. שנענש עליו
שמרחה לו נרות עין על סעודתו: **ויש**
מטחינו צריחיים. שהיא מלאכה קשה:
ומציאו

גליון הש"ס

נב' שאתה ואבך חייבים
בכבוד אבך. עין צימות
ה ע"כ מד"ה סולס:

מוסף רש"י

כאילו דוחק רגלי
שבינה. אומר נלבו אין
השפיה כלן וממי והאלך
הדוס רגלי (חגיגה סג).
ריסי עיניך. שער שנבית
העין היה טבל והכף
על העין מרוב גממות
(סנהדרין טד). עד היכן
כיבוד אב ואם. כבוד
אלס מלווה להוכי כבוד
אב ואם (ע"ז כג). מה
עשה עובר כוכבים.
וכ"ש שחלץ שמואל על
כן (סס). בששים ריבוא
שכר. ששים ריבוא דינר
היו רוצין לתן לו יום
(סס דב). ולא ציעור.
לקלו משמנו (סס).

תוס' ר"י הוקן

מבין ריסי. כלומר
מחנותותיו ועניין ניכר
שפקח אהו. דבן אלמנא
פקח הוא ברוב שטורח
בפנותיו. הטל. דרך
שחוק השיב לו כלומר
כבוד שניהם שווה עליו.
מי שאינו מצווה ועושה
כך. שמשלם לו הקב"ה
שכרו. שכרו גדול יש
למצווה ועושה שהוא
מפני מצווה ומקבל מות המצות עליו.